

Nadere analyse

Verdeling reanimatie- en overlijdensgevallen in het Juliana Kinderziekenhuis en Rode Kruisziekenhuis

Dr. H. Elffers
Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving
29 mei 2002

Deze notitie is een vervolg op mijn rapport '*Verdeling reanimatie- en overlijdensgevallen in het Juliana Kinderziekenhuis en Rode Kruisziekenhuis*' van 8 mei 2002 –hierna te noemen '*eerste rapport*'–, en kan alleen tezamen met dat eerste rapport worden gelezen: de gebruikte analysemethode is identiek, en voor de toelichting erop wordt naar het eerste rapport verwezen.

Gevraagd is om aan te geven hoe het eerste rapport dient te worden aangepast wanneer we alleen die gevallen in aanmerking nemen die worden ten laste gelegd aan mevrouw L. de B.¹ In vergelijking met het eerste rapport komt in de tenlastelegging het sterfgeval van 18 april 2001 in het JKZ niet voor, en een van de sterfgevallen in het RKZ ook niet. Daarentegen worden er vier andere gevallen wel in de tenlastelegging genoemd, te weten die van 1 februari 1997, 9 mei 1997, 3 januari 1999, en 18 september 2000.

Deze laatste vier ook ten laste gelegde gevallen vonden plaats buiten de perioden die in het eerste rapport zijn bestudeerd. Over de eerste drie van deze gevallen zijn thans geen gegevens aan mij bekend over het voorkomen van sterfgevallen in de betreffende perioden en afdelingen op momenten dat de mevrouw V geen dienst had. Het is daarom niet mogelijk om de door mij voorgestane conditionele methode op deze gevallen toe te passen.

Voor het reanimatiegeval van 18 september 2000 zijn zulke gegevens in principe wel beschikbaar. Om een volledige conditionele analyse uit te voeren moeten we dan evenwel terugkomen op mijn keuze om de analyse te volvoeren voor de periode dat de verdachte beschikte over de SVK-aantekening. Ik acht dat minder juist

Ik voer hieronder allereerst een aanvullende analyse uit, die dezelfde periode als in mijn eerdere rapport beschouwt en er slechts van verschilt doordat het bovengenoemde twee niet ten laste gelegde sterfgevallen in het JKZ en het RKZ buiten beschouwing worden gelaten.

Vervolgens zal ik ingaan op de betekenis van het niet in de analyse betrekken van de vier gevallen die wel ten laste worden gelegd, maar niet in de analyse van het eerste rapport waren betrokken.

¹ Omdat ik het eerste rapport de verdachte steeds als 'mevrouw V' heb aangeduid, zal ik dat hier ook doen.

Aanvullende analyse, JKZ

Voor deze aanvullende analyse beschouw ik allereerst dezelfde data voor het JKZ, echter wordt één incident, het overlijden van een kind op 18 april 2001, niet langer als incident geklasseerd², de betreffende dienst van V wordt dus als 'zonder incident' gerubriceerd. Het analogon van tabel 1 uit het eerste rapport wordt dan:

<i>Tabel 1</i> <small>aanvullende analyse:</small> <i>JKZ-MCU-1, 1 okt 2000 – 9 sep 2001</i>	geen incident	wel incident	totaal
aantal diensten waarbij V wel aanwezig was	134	8	142
aantal diensten waarbij V niet aanwezig was	887	0	887
totaal aantal diensten	1021	8	1029

cursief gedrukte getallen verschillen van die in tabel 1 in het eerste rapport

De kans dat mevrouw V bij toeval juist bij 8 incidenten aanwezig was, terwijl zij 142 diensten draaide, en er géén incidenten gebeurde in de 887 diensten waarbij zij niet aanwezig was. is ook in dit geval erg klein, namelijk 0.000000110572, dat wil zeggen kleiner dan 1 op de 9 miljoen. Wanneer we de 'post-hoc-correctie' toepassen, dat wil zeggen berekenen dat iemand, wie ook van de 27 verpleegkundigen nodig om de MCU-1 te bestaffen, juist bij alle 8 incidenten betrokken zou zijn gedurende 142 uit 1029 diensten, komen we uit op een kans van 0.0000029854 ofwel kleiner dan 1 op 300000.

Aanvullende analyse RKZ

Bij een aanvullende analyse van de data betreffende incidenten in het RKZ op afdeling 42 beschouw ik weer dezelfde periode van 6 augustus tot 26 november 1997, waarin tijdens de diensten van mevrouw V 6 incidenten plaatsvonden. Eén daarvan wordt niet in de tenlastelegging genoemd, en we bekijken daarom de zaak met de 5 ten laste gelegde incidenten in 58 diensten, terwijl dan 53 diensten als 'zonder incident' gelden. Het analogon van tabel 2 wordt in dat geval:

<i>Tabel 2</i> <small>aanvullende analyse:</small> <i>RKZ, afdeling 42, 6 augustus tot 26 november 1997</i>	geen incident	wel incident	totaal
aantal diensten waarbij V wel aanwezig was	53	5	58
aantal diensten waarbij V niet aanwezig was	272	9	281
totaal aantal diensten	325	14	339

cursief gedrukte getallen verschillen van die in tabel 2 in het eerste rapport

De kans dat mevrouw V *bij toeval* bij *tenminste* vijf incidenten in 58 diensten betrokken zou raken, als er totaal 14 incidenten in 339 diensten plaatsvinden, is in dit geval gelijk aan 0.07155922

Het enige incident op afdeling 41 van het RKZ dat in de analyse in het eerste rapport werd beschouwd, wordt ook in de tenlastelegging genoemd. Er is dus geen aanvullende analyse nodig.

² Het betreffende incident is wel tijdens een dienst van mevrouw V voorgevallen, maar wordt om andere redenen niet in de dagvaarding genoemd.

Conclusie

De kans dat

- een verpleegster in de beschouwde periode en gegeven haar aantal diensten in het JKZ op de MCU-1 bij alle *acht* incidenten betrokken raakt
- èn dat *dezelfde* verpleegster in het RKZ op afdeling 42, gegeven haar aantallen diensten, bij tenminste 5 van de 14 overlijdens betrokken raakt,
- èn dat *dezelfde* verpleegster in het RKZ op afdeling 41, bij haar enige dienst bij een van de vijf sterfgevallen betrokken raakt

is, onder de beschreven condities, gelijk aan het product van de individuele kansen zoals in de drie gevallen berekend, en dus gelijk aan

$$0.0000029854 * 0.071559 * 0.013661 = 0.00000000292 \quad (x)$$

ofwel kleiner dan 1 op 342 miljoen.

De conclusie uit het eerste rapport dat we moeten aannemen dat er sprake is van samenhang tussen het werkzaam zijn van mevrouw V en het vóórkomen van incidenten blijft ook gelden wanneer we de incidenten die niet ten laste zijn gelegd uit de analyse weglaten.

Het buiten beschouwing laten van vier andere incidenten die wel ten laste worden gelegd

Hierboven heb ik gesteld dat we er wijs aan doen om de vier overige incidenten die ten laste zijn gelegd, maar in mijn eerdere analyse niet waren betrokken, niet mee te nemen in de analyse: er zijn onvoldoende gegevens om een conditionele kansschatting op te baseren.

Uiteraard geldt wel dat de kans dat iemand betrokken raakt bij de drie reeksen incidenten zoals hierboven onder conclusie verwoord, *en* daarnaast ook nog bij een reeks andere incidenten *nog kleiner* is dan de kans die onder (x) werd berekend.

Daarom geldt onverminderd dat een volledige analyse – op grond van alle benodigde gegevens van de vier nu buiten beschouwing gelaten incidenten – tot dezelfde conclusie zal leiden.

Dr. Henk Elffers
Nederlands Studiecentrum Criminologie en Rechtshandhaving NSCR
Postbus 792
2300 AT Leiden